

kettinget Indflydelse ved at true, protestere, trodse. Men ved at gøre et Arbejde, bringer man sin Indflydelse op, og det er det, vi gøre siden den Tid, og i den Forstand ere vi alle Parlamentarister. Paa den Gruppens Vegne, jeg her taler for, vil jeg sige, at vi staa nøjagtig paa den Erklæring, Reformpartiet afgav, vi slutte os til hvert eneste Ord i den, og det antager jeg, alle gøre.

Naar jeg nu siger „Reformpartiet“, vil jeg minde om, at Reformpartiet den Gang var ikke Reformparti i Modsætning til de Radikale, thi alt, hvad der nu hedder radikalt, var med i Reformpartiet den Gang, uden at nogen af dem indtog en Særstilling, saa vidt mig bekendt. Dette gælder saaledes Regeringens nuværende Chef og Alfred Christensen, der sad som Medlem for Københavns 3die Valgkreds, de og deres Fæller hørte alle til Reformpartiet og gik derfor ind under C. Hages Erklæring.

Saaledes staa vi altsaa; og Spørgsmaalet er, om der er nogen af os, der ønsker, at det ikke skulde lykkes Folketinget ved Arbejde at skaffe sig Indflydelse, endog den højeste her i Landet. Jeg vil sige, at saadanne Mennesker eksistere selvfølgelig ikke, de kunne ikke eksistere. Der er intet, vi kunne være længere borte fra end at ønske, at vore egne Bestræbelser ikke skulde ledsages af Held. Du vi noget, og ere vi i Stand til at udføre et Arbejde, maa vi alle ønske, at dette Arbejde kan komme til at sætte det kraftigst mulige Præg paa vort Lands Udvikling, ogsaa i den Retning, at det Flertal, som sidder her, og som maatte vise sig — det forudsætter jeg — i Besiddelse af Evne til at bære hele Landets Udvikling, naturligt maa komme til at danne det Ministerium, som fører an i Udviklingen.

Der kan ikke være den allerfjerneste Meningsforskel mellem os om, at dette er i og for sig naturlige og ligefremme Betragtninger, men jeg har villet tage Anledning til udtrykkelig at fremsætte dem her.

Det ærede Medlem fra Maribo (Chr. Reventlow) sagde i sin Tale i Dag adskiligt, som der var Grund til at lægge sig paa Sinde, bl. a. at man skulde søge at vikle sig ud af de gamle Fraser, og det er ogsaa en af de gamle Fraser, dette med Parlamentarismen paa den ene Side og Parlamentarismens Modstandere paa den anden. Det er en Frase, for den Forskel eksisterer ikke i Virkeligheden. Det, som

jeg atter, hvis der skulde rejse sig en ny Kamp, vilde være en Modstander af, er, hvis man vilde skaffe sig denne Parlamentarisme ved at fratage andre Folk deres Ret; da vil man skabe sig al den Modstand, man fik tidligere. Vi skulde skaffe os den ved at bygge den op paa vor egen indre Værdi. Naar man skaffer sig Parlamentarismen paa den Maade, skulde de Herrer se, Parlamentarismen har slet ingen Fjender her i Landet.

N. P. Jensen (Randers Amts 4de Valgkreds): Jeg tillod mig i Aftes i en kort Bemærkning at retlede det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Hans Nielsen) med Hensyn til nogle Vildfarelser, han var kommen ind paa i sine finansielle Betragtninger. Det ærede Medlem forsøgte en Protest, og jeg tilbød da, at jeg skulde paa vise, hvor det ærede Medlem havde begaaet sin Fejl.

Ærede Medlemmer huske, at der var Tale om, at han regnede ca. 100 Mill. fejl i sin finansielle Betragtning. Nu foreligger Fortrykket, og enhver af de ærede Medlemmer vil nu kunne se, hvor Fejlen ligger. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse de Linier, det drejer sig om. Det ærede Medlem sagde, at i de 8 Aar, Venstre havde været ved Styret, var der indkommet 220 Mill. mere i Skat, end der vilde være kommet ind, hvis vi vare blevne staaende ved Skatteindtægten i 1901. Nu skal jeg læse ordret op, hvad det ærede Medlem sagde: „Men i samme Tidsrum har man inkaseret 220 Millioner i forhøjede Skatter, idet Skatterne ere stegne fra 67½ Million i 1901 til 94 Millioner nu, og i et enkelt Aar til 97 Millioner. Altsaa med mere end 25 Millioner aarlig“ — aarlig, læg Mærke til det! Det ærede Medlems Regnefejl bestaar deri, at han tager det første Aars Skatteindtægt 67½ Mill. og trækker det fra det sidste Aars, som er noget over 90 Mill. Det ærede Medlem siger saa, at det er godt 25 Mill. aarlig, og i 8 Aar bliver det 220 Mill. Men det ærede Medlem regner fuldstændig fejl; thi denne Stigning er selvfølgelig ikke kommen med 25 Mill. paa een Gang, men successivt, det ene Aar efter det andet. Resultatet er da, som jeg sagde, at der er regnet med et rundt Tal 100 Mill. fejl. Og saa vil jeg endda ikke opholde mig ved, at det ærede Medlem taler om Skat til Trods for, at det, det ærede Medlem har regnet med, er de samlede Indtægter og ikke Skatterne.